

Vladimír Kordoš

Narodil sa 22. januára 1945 v Nemeckej Lúči.

V rokoch 1960 až 1964 absolvoval Strednú školu uměleckého priemyslu v Bratislave, oddelenie výstavnícke (prof. Rudolf Fila).

Vysokú školu výtvarných umení navštievoval v rokoch 1965 až 1971 na oddelení sklo v architektúre (doc. Václav Cigler).

V roku 1972 pracoval ako grafik v redakcii časopisu.

Od roku 1973 do súčasnosti je pedagogicky činný ako stredoškolský profesor na Škole úžitkového výtvarníctva Josefa Vydra v Bratislave.

Žije a tvorí v Bratislave.

Výstava Vladimíra Kordoša je podujatím, ktoré predstavuje tvorbu, čo opustila hranice klasicky chápaného výtvarného umenia. Opustila plochu obrazu, vstúpila do priestoru a času, aby sa do nej späť vrátila.

V akciach a performance autor prežíval a prežíva, skúmal a skúma, obnažoval a obnažuje človečenstvo cez seba samého, cez parodoxy a schémy vnímania, cez dobu, v ktorej žije, cez filozofické vnímanie bytia a zániku. Dal im vlastné telo. Pribral si na pomoc pohyb, gesto, mimiku, divadelný pantomimický výraz, dejovosť, viacfigurálne kompozície, slovo i hudbu, svetlo, oheň. Vytvoril z tela podklad pre rôzne významové a symbolické zásahy.

Potom sa pomocou navýšosť súčasných technických prostriedkov opäť vrátil k obrazu v podobe fotografie a videa. Nie sú však len dokumentáciou jeho aktivít. Sú ukončením i vyvrcholením, ku ktorému Vladimír Kordoš smeroval od začiatku každej zo svojich akcií. Záverom, pre ktorý hľadá a ktorému znova ponecháva všetky atribúty estetiky a výstavby výtvarného diela, ako ich poznáme od nepamäti.

Zároveň o čo súčasnejšie formy vyjadrenia autor hľadal, v zdanlivom protirečení o to výraznejšie a ako jeden z prvých na Slovensku (i v širších vývojových súvislostiach) prekročil zahľadenosť tvorcov do pocitu výnimocnosti, niekedy i spasiteľstva umenia 20. storočia a jeho avantgárd.

Už od konca sedemdesiatych rokov sa začal venovať interpretáciám, posunom a persiflázam diel majstrov baroka, vtedy znevažovaného romantizmu, zakrátko aj dielam renesancie a manierizmu. Pomocou živých obrazov a performance prenášal sám seba, svojich spoluaktérov a našu skeptickú súčasnosť do zastaveného i rozvinutého dejza zvolených historických diel. Nadvia-

zal dialóg, prekročil hranice, obohacoval a poludšfoval prítomnosť o pocit a zážitok historických súvislostí a kontinuity. (Týmto momentom Kordošovej tvorby, jej intuitívnomu predstihovaniu i blízkosti s postmoderným myšlením sa z rozmanitých uhlov pohľadu a v rozsiahlejších štúdiách venovali už viacerí autori.)

Spomínané diela i celú svoju tvorbu autor dokázal rozehráť iškrou humoru, hravosti, jemnej irónie, nadhľadu a porozumenia. Zároveň prinášali aj vážnu i kritickú reflexiu bez falosných mentorských tónov.

Výber z tvorby Vladimíra Kordoša, ktorý nám umožnil predstaviť priestory galérie, nezachytáva nielen celý rozsah, ale ani bohatosť tvorby autora. Nie sú tu zastúpené jeho najranejšie práce. Chýbajú práce z účasti na akciách s názvom Terén a ďalšie autorove akcie, ktoré absurditami obrazov poukazovali na parodoxy doby osemdesiatych rokov. Akcie a performance, ktoré sviežo a s vtipom reagovali na maliarske tendencie bad painting. Rovnako aj konceptuálne akcie, interpretácie a obrazové paralely historickej i modernej malby, pocty umelcom a ďalšie. Sú zastúpené len ukázkami.

Veríme však, že sústredenejší pohľad na zvolené línie umožní zasa hlbšie ponorenie diváka do tvorivého myšlenia Vladimíra Kordoša. Odkryje ho ako jednu z mnohých cest súčasného umenia, ktoré vždy zostáva dialógom človeka s človekom. Priblíží jeho vnútorné premeny. Vyvíjali sa spolu s dobou a spolu s nami. Prešli od čiernobielej fotografie, civilnosti chápania a expresie motívov až k barokizujúcej bohatosti symbolických alegórií a farebnej fotografii, od záznamov fotografických sekvenčí k časovej plynulosťi videozáznamu.

krátený text Dany Doricovej

Galerie Magna, Bieblova 3, 702 00 Ostrava / výstava potrvá od 18. 2. do 25. 3. 2009

Tento projekt je realizovaný za finanční podpory statutárniho mesta Ostravy a Mestského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz

Interpretácia obrazu Bartholomäusa Sprangera Memento mori, 1998, fotoplátno, 80 x 120 cm